

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év november hó 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

VÉGZÉST:

A **testi sértés büntette** miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Heves Megyei Bíróság 1.B.8/2008/15. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába **beszámítja**.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban **22.620,-** (huszonkétezer-hatszázhusz) **forint** bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottat kötelezi.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Heves Megyei Bíróság a 2008. év április hó 02. napján kelt 1.B.8/2008/15. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 170.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés I. fordulat) és ezért, mint többszörös visszaesőt 4 év fegyházbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az elsőfokú bíróság egyben megszüntette a Gyöngyösi Városi Bíróság 9.B.300/2004/8. számú ügyében engedélyezett feltételes szabadságot és kimondta, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Rendelkezett az elsőfokú ítélet az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költségről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője fellebbezett elsődlegesen felmentésért, másodsorban a büntetés enyhítéséért. Az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A vádlott fellebbezése írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy nem állt szándékában a sértett bántalmazása, csupán az ösztön és a félsz vezérelte, attól tartott, hogy a sértett fogja őt előbb megszúrni. Cselekménye jogos önvédelem volt, amit már nagyon megbánt.

A nyilvános ülésen a védő perbeszédében arra hivatkozott, hogy a sértett agresszív volt és a késével hadonászott, a vádlott felé is szúrt. A védői álláspont szerint a vádlott cselekménye szükséges volt, csupán a sértetti hadonászás, szurkálás után vette elő a bicskáját, hiszen más módon nem tudta elhárítani a támadást, és kitérésre sem volt lehetősége.

A vádlott felszólalásában csatlakozott a védőjéhez, elmondta, hogy a sértett akkor vette ki a kését és szúrt, amikor SZ. P. megütötte őt, illetve hogy a sértett nem is egyszer szúrt, a korlát védte őt, ha kibújt volna, akkor a sértett meg tudja szúrni.

Az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy komolyan megbánta, amit tett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.450/2008. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást teljes egészében felülvizsgálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási törvény rendelkezéseinek maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást. Az ismeretlen helyen tartózkodó tanúk vallomását törvényesen olvasta fel és az egyéb okiratok felolvasása is törvényes volt.

Az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen felderítette. Az iratok tartalmának megfelelően a logika szabályait betartva értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és számot adott a bizonyítékok értékelésének mikéntjéről is.

A megállapított tényállás túlnyomórészt mentes a Be. 351.§ (1) bekezdésében meghatározott hiányosságoktól, az csupán az iratok tartalma alapján a Be. 352.§ (1) bekezdése a) pontjára figyelemmel a 7. oldal első bekezdésében szorul kiegészítésre azzal, hogy a sértetten keletkezett szúrt csatorna hossza 5-8 cm (igazságügyi orvos-szakértői vélemény).

Az ítélet 5. oldalán a tényállást rögzítő első és második bekezdésben nyilvánvaló elírási hiba folytán 2008. év augusztus hónapja került feltüntetésre, holott az helyesen 2007. év augusztusa.

A fenti kiegészítéssel és helyesbítéssel az elsőfokú bíróság tényállása hiánytalan és megalapozott, így a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére.

A vádlotti és védői fellebbezés lényegében az elsőfokú bíróság által mérlegeléssel megállapított tényállást támadja, ami a másodfokú eljárásban nem vezethetett eredményre. Az irányadó tényállásból következően a jogos védelem megállapítására nincs törvényes lehetőség. A vádlott és társai mentek a sértett tartózkodási helyére számon kérni őt, ennek során a súlyosan ittas állapotban lévő sértettet a vádlott társa több alkalommal arcul ütötte, a sértett csupán ekkor vette elő és tartotta ki a kését. A tényállás egyértelműen rögzíti, hogy a sértett a két férfi felé támadó mozdulatot nem tett, a vádlott ennek ellenére szúrta meg a sértettet. Ezen tényállás alapján a jogos védelmi helyzet megállapítása fel sem merülhetett. A vádlott felmentésére nem kerülhet sor.

Az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét törvényesen minősítette. A jogi indokolás helytálló.

A büntetés kiszabása körében értékelt körülményeket a Heves Megyei Bíróság túlnyomórészt helyesen sorolta fel, az annyiban szorul kiegészítésre a vádlott nyilatkozata alapján, hogy a cselekmény elkövetését megbánta, ez pedig a javára értékelendő. Ugyanakkor a vádlottal szemben nem a büntetett előélet értékelendő súlyosító körülményként, hanem az, hogy a többszörös visszaesést meghaladóan büntetett előéletű.

Az így kiegészült bűnösségi körülmények mellett is az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés szükséges és indokolt a büntetési célok eléréséhez. A többszörös visszaesést messze meghaladóan büntetett előéletű, az eddig 18 esetben büntetett vádlottal szemben, aki cselekményét feltételes szabadság alatt, ittas állapotban követte el, nincs törvényes indok a középértékhez közeli büntetés enyhítésére.

A vádlott cselekményét feltételes szabadság próbaideje alatt követte el, így az elsőfokú bíróság helyesen szüntette meg a feltételes szabadságot, ugyanakkor tévesen rendelkezett a ki nem töltött büntetés végrehajtásáról, mert erre vonatkozóan szükségtelen az ítéleti rendelkezés, a büntetés végrehajtása törvényen alapul.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A védői és vádlotti fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárásban felmerült bünyügyi költség megfizetésére a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat.

Budapest, 2008. év november hó 21. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Dr. Lassó Gábor sk.
előadó bíró

Zólyominé Dr. Törő Erzsébet sk.
bíró

A Heves Megyei Bíróság 1.B.8/2008/15. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.187/2008/8. számú végzése folytán 2008. év november hó 21. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2008. év november hó 21. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
bíróügyi ügyintéző